

NOVINKY Z ČECH.

První informace od zpravodaje "Pok. Záp."

Císařovna rakouská zavražděna. Politika. Dr. Vašátý mrtev. Droby.

Praha, 14. září.

Císařovna rakouská zavražděna byla v Ženevě, když krátce před 1. hodinou odpoledne chystala se vstoupiti na parník a vyjeti si na jezero Ženevské. Z chaosu zprávy časopiseckých a z fantasií o vraždě, které k nim se poji, dodáváme stručný obsah celé události, jak se v pravdě asi stala.

Císařovna, která libovala si od smrti Rudolfovy v úplné samotě a až úzkostlivě se vyhýbala všem dvorním slavnostem i stykům, na sklonku letošního léta usdílila se ve Švýcarsku v Caux (čti v Kó). Odtud v pátek 9. září přišla na zapfenou jako soukromá osoba odjela do Ženevy na krátký výlet. V sobotu po poledni hodlala se projet po jezeře Ženevském. Na vyjížďku vydala se s jedinou společnicí, dvorní dámou hraběnkou Sztarayovou pšky z hotelu "Beau Rivage", kde bydlila. Na 150 kroků před přístavištěm přepadl císařovnu mladý člověk Lucheni, vskočil před ní, mávl dýkou a uskočil. Vše stalo se tak rychle, že hraběnka Sztarayová, která těsně za císařovnou šla, ani vraždu neviděla. Soudila, že Lucheni je opilý a že zavravorav, strčil císařovnu do prsou. Ba ani císařovna netušila, co se stalo. Po ráno klesla, ale ihned vstala, jakoby ze mdloby a kráčela k parníku, stěžující si na bolestné příchání u srdce, jež obě paní měly za vadu srdeční.

Teprve na můstku císařovna klesla a více nenabyla vědomí. Rána byla jistá, šla přímo srdcem.

Hraběnka Sztarayová, ale do soud nevědouc co se děje, dala znamení k odjezdu. Parník vyplul, však — vrátil se ihned. Když kapitán a dámy některé totiž uvolnily císařovně šat, spatřili ránu a tu přestalo incognito i tajemství vraždy.

Parník přirazil ku břehu, císařovna v bezvědomí vložena na nosítka, vnesena zpět do hotelu a zde uložena na lůžko. Přivolaný lékař snažil se umělým způsobem vdychovat a puštěním krve paní vzkřísiti, ale — konstatoval pouhou smrt!

Kdy, v kterém okamžiku císařovna skonala, není přesně známo, jisto pouze, že v hotelu na lůžku více nežila.

Vrah, Ludvík Lucheni narodil se roku 1873 v Paříži, ale je původem, co nemanželské dítě, Ital. Má pestrou minulost. Sběhl od vojska, byl uvězněn a z Italie vyobcován. Vrhel se pak ze záští na anarchismus. Poblíž Ženevy pracoval co kamenník na stavbě mostu. Vraždu vykonal pilněkem do tří stran jako dýka broušeným, a provedl ji rutinovaně. Po vraždě nástroj zahodil a prchal. Ale chycen, nečinil odporu a drze se k tmu znal. Dle švýcarských zákonů byl vrah uvězněn a bude ne popraven, ale odsouzen k doživotnímu vězení.

Císař, uslyšev od hrab. Paara, svého vrchního komořího o zavraždění své choti, zastřelil se oblíbeným zbraňovým nástrojem zadržím. Po chvíli vykřikl: "Což nesmím být na světě očíma ušetřen?" — V hrade panovaly obavy o císařův stav. Však posud známí císař bol, až už 68letý muž, statečně. Celý dvůr je kolem něho, všechny děti. Projevů sličnosti ovšem se všech stran a se všech států nesčetně.

Pohřeb zesnulé císařovny ustanoven takto: Ve čtvrtek převezena bude mrtvola ze Ženevy do Vídně. Zde v pátek celý den a v sobotu dopoledne bude vystavena a odpoledne pohřbena v rodinné hrobce dvorního chrámu farářů dle obřadů španělských. K pohřbu už nyní sjízdí se delegáti a zástupci trnů evropských a vyslanci cizí. Vídeň je přeplněna lidem, jehož množství roste. Celá je ve smutečním hávu.

Zavraždění císařovna čítala 62 léta. Pochází z panovnické rodiny bavorské, však věku jejího by nikdo neubodl. Zachovala si svěžest pleti i držení těla přirozenými prostředky: koupeli, otužováním a vzornou střídmostí. Mrtvola císařovny vypadá jako třicetiletá. Bledá jak mramor, mále smrti ublavena, lehký rožnec na tváři, smův na rtech, je kalhotovina, oděva v bílé, jakoby zhotovena z bavlněného prádla.

děním císařovny stala se událost, která by i ne pověřeného člověka naplnila zlou předtuchou. Když předčítatel císařovny ve středu v Caux předčítal odpoledne císařovně na vycházce v horách partii z románu "Corleone" od Crowarda, snesl se nad císařovnou krkavec a zasáhl její vřasy. Odehnán, skřehotal na nedalekém stromě dlouho pronikavě.

Subilejní slavnosti chystané k oslavě 50letého panování císaře vesměs jsou odřeknuty. Sejde se všech, ba soudí se, že císař touto druhou, neupřítelně hrůznou ranou zasažen, až ku podivu pevně se chová, přece zřekne se buď celou, neb částečně aspoň vlády.

Rozruch v Praze, způsobený zprávou o zavraždění císařovny byl ohromný. První depeši v sobotu v 1/5 dostaly "Národní Listy". Vyvěsili ji v průjezdu redakčního domu. Vyvěšení působilo jako elektrická jiskra. Rozléta se mžikem a nastal ruch k nepopsání. Nejprve se o zprávě pochybovalo. Ale když konečně úřady večer zprávu potvrdily, když povoleno vytisknouti zvláštní vydání denních listů, uvěřilo se. Zvláštní vydání Národních Listů prodávalo se překupný až za 20 i 30 krejcarů a prodalo se jich 50,000 exemplářů šmahem. Hostince, kavárny se naplnily, ulicemi sotva's prošel. A všude hovor i šepot — všude kombinováno, proč se vražda stala atd. Divadla zavřena, koncerty odřeknuty. Městské zastupitelstvo i rada konaly zvláštní schůze, vyslovily soustrast, též úřadnictvo atd. Praha tone v černém hávu. Podobizny císařovny jsou vyvěšeny.

Na venkově rovněž zavraždění způsobilo rozruch. Vysílány kondolenty, veřejné budovy zdobeny černě, zábavy odřeknuty. V den převážně mrtvoly a v hodinu pohřbu bude se všude zvonit hrána.

Příchání vraždy není žádná leda — anarchismus. Proto proti anarchistům povstalo rozhorčení. Ve Švýcarech chtěli vraha — lynčovat! — Ostatně blíže o přícháních bídného skutku přinesou zprávy o soudu nad Luchenim —

Politika zatačena vzad. Úmrtí císařovny ztlumilo všechny otázky veřejné i tyt. Sic ve Vídní dli presidenti mrtvoly a v hodinu pohřbu bude se všude zvonit hrána. Příchání vraždy není žádná leda — anarchismus. Proto proti anarchistům povstalo rozhorčení. Ve Švýcarech chtěli vraha — lynčovat! — Ostatně blíže o přícháních bídného skutku přinesou zprávy o soudu nad Luchenim —

Dr. Vašátý mrtev. Starý soubojovník dr. J. Grégra, dr. Trojana, zemřel v úterý 6. září. Byl právník na slovo vzatý, Čech do kosti a neobyčejný bojovník slovem i skutkem. Jen jednou měl vadu: byl po česku tvrdohlavý a nedůvěřivý. Tím jak i my v P. Západu psali způsobil často v klubu poslanců svobodomyšlných chouloustivé situace, tak že konečně musil státi i mimo klub. Postavil se tam sám. Jinak ale byl to pracovník výtečný: v otázkách právních neměl sobě rovna, v otázkách jazykové byl znatelně neocenitelný a jako fedrovatel spolku s Ruskem byl neustupný. Řečnick nebyl. Mluvil tiše a napomenut, aby mluvil hlasitěji, mluvil ještě — tišeji. Presidium, dtky a napomenutí nebyly mu ničím. Šlehal kde co bylo, i přátely a jeho sarkasmus byl až — impertinentní. Přátel proto neměl politických vůbec, ze studii dva tři! Jeho radikalismus získal mu ale mnoho stoupenců v lidu. Byl sic původně staročech a intimní přítel Riegrov. Ale odstěpil se a z přítel stal se nepovolený, zarytý nepřítel, který Riegrovi zvláště v době punktační vykopal hrob. Nejvíce oblíben byl Vašátý v Biatné, za nž též poslancoval.

Zásluhy má Vašátý obrovské o pád punktaci, o posunutí otázky jazykové v před a v nynější čte, Rusku nikoli více aspoň odporné, byl Vašátý na pravém místě. . . . Skonal co mládenec, sám; politik velký, ale člověk poctivý, samotář. Skonal zánětem ledvin. Jak nedůvěřivě šil, tak umřel. A jak za života nechal slovem i skutky, tak i po smrti. Zničil, nebo zničil, jak se říká, nechtěl být "já nikomu na světě neubližil a

křáť podnes nenalezne. Jeden viní druhého, že křáť zničil!

O posledních okamžicích Vašátého je zajímavo věděti toto: Před třemi týdny dr. Vašátý, jenž po několika let churavěl, pocítil náhle zhoršení své nemoci, pročž odebral se k dru. Vosátkovi na Král. Vinohradech a žádal jej za vyšetření zdravotního stavu. Dr. Vašátý připomenul, že přeje si věděti zpráva a určitě, co mu schází. Dr. Vosátka se zvláštní pečlivostí ohledal pacienta a oznámil mu, že jest stížen prudkým zánětem ledvin, kterouto chorobu připravil si knajpováním.

Lékař radil pak dru. Vašátému, aby vyhledal si mírnou krajinu a pil tam dobré a čerstvé mléko. Dr. Vašátý na odchodu slíbil, že dru. Vosátkovi oznámí, kam se odebere aneb v případě potřeby, že pro něho vzkáže. Asi čtrnácte dnů od této návštěvy minulo, aniž dru. Vosátka dověděl se, co pacient jeho podnikl. Pojednou v sobotu dne 3. t. m. byl zavolán do bytu dru. Vašátého.

Stav, v jakém se tento nalezal, pohnul lékaře až k slzám. Po celou noc ležel dr. Vašátý samotný v bytě na loži a neměl ani tolik síly, aby povstal a stisknutím knoflíku elektrického zvonku povolal domovnicka, s nímž se v mládenecké domácnosti své jediné stýkal. Dr. Vašátý, jenž měl kříž přeležely, neboť v lůžkách sedmihorých neustále musil ležeti a na promenádě jezdit ve vozíku, stěžoval si, že v lůžkách stav jeho pozlívě se zhořil. Lékař seznal vážnost situace a povolal proto k loži nemocného konciliiáře docenta dru. Veselého, obratného lékaře.

Docent dr. Veselý potvrdil diagnosu, drem. Vosátkou zjištěnou, načež pacienta co nejsvědometěji léčil. Poněvadž dr. Vašátý neměl u sebe žádnou zkušenou osobu, doporučovali mu lékaři opanovnici z nemocnice, kterou však z chorobné nedůvěřivosti pacient odmítl.

Lékaři přece ale ošetřovatelku k němu vyslali a přikázali, aby nedůvěřivost nemocného zamezili, že zároveň s ní u lože prodělávati musí domovnick neb domovnice. Dr. Vosátka ještě téhož dne dopsal řediteli škol v Holešovických Václavu Vašátému, že bratr jeho jest těžce nemocen. V neděli 4. září bratr přišel a přinesl chorému kautukový věnec, na němž by pohodlněji seděti mohl. Nemocný, jakmile spatřil to, probodil: "To bude mít své pozadí," aniž by blíže označil smysl těchto slov. Když přišel dr. Vosátka, sebral dr. Vašátý poslední zbytek svých sil a povstal na loži, ačkoliv mu to lékař zabránoval. Za pomoci ošetřovatelky dal se obléknouti do županu, vytáhl z kapsy svých spodků 4 klíče od nedobytné pokladny a odevzdal je svému bratrovi, aby otevřel pokladnu, nalezajíc se ve druhém pokoji. Nedůvěra nemocného k okolí byla tak bezmezná, že ani bratra samotného nechtěl ku pokladně pustiti. Požádal tedy lékaře dru. Vosátku, aby se tam s bratrem odebral a vzal z pokladny červené desky. Domovnick a domovnice v tu chvíli musili odebrati se z pokoje do předsíně. Lékař otevřel pokladnu, z níž ředitel p. Vašátý vyňal červené desky, v kterých nalezaly se asi tři knížky a 6 železničních úpisů po 5000 zlatých. Oba musili se s deskami vrátiti do pokoje, kde dr. Vašátý na loži seděl a odevzdati mu desky.

Nemocný vyňal z desek železničních úpisů, aby zářivé kupony po 200 korunách odstříhl. Lékař nabízel se ochotně v práci té mu vypomoci, ale chorý odmítl přispění a sám kupony u všech žestí papírů odstříhl. Kupony odevzdal pak bratrovi, aby je v bance vyměnil. Když železniční úpisů opět vkládali do červených desek, musil je lékař ne méně šestkrát před nemocným přepočítati na důkaz, že žádný z nich se neztratil. Potom uložili desky do trezoru v nedobytné pokladně, kde nalezaly se ještě jiné desky, skřínky. Klíče od pokladny odevzdal lékař dru. Vašátému, jenž je vložil do pravé kapsy županu.

V úterý o 10. hodině dopoledne sešli se oba ošetřující lékaři u lože nemocného. Ošetřovatelka oznámila jim, že by snad k nemocnému měl být povolán kněz. Dr. Vosátka nahnul se k dru. Vašátému, jenž rapidně pozbyl vědomí a tázal se, přeje-li si duchovního útěchu aneb má-li jinak přání. Dr. Vašátý odvětil hlasem slabým: "Já nikomu na světě neubližil a

Tím odmítl pozvání kněze. Po nějaké chvíli zašepal, že přeje si několik archů papíru, aby mohl své vzky napsati národu. Přání jeho ovšem ihned bylo vyhověno. Dr. Vašátý na loži poněkud se vzchopil, vzal pero do ruky a počal psáti. Hieroglyfy napsané těžko však lze rozluštit. Tu a tam některé slovo jako "Bude-li" a j. je ku přečtení, ale slovosled nikoli. Jen podpis byl napsán úplně správně.

Poslední tento rukopis dru. Vašátého má přítel jeho dr. Kadlec, tajemník Národního divadla. Když nemocný pero odložil, tážali se lékaři, zda má vyhotovenou poslední vůli. V tu dobu dr. Vašátý již pozbyl vědomí, mluvil zmateně a když se okamžik: duch jeho se vzpamatoval, odpovídal na otázku lékaři.

Z trhaných, nesouvislých a neúplných výroků vyrozuměli lékaři slova: "Dr. Velfik — důvěrný přítel dr. Kadlec — a všechno ví Bromovský."

Poněvadž ve zmatených těchto výrocích nikdo nemohl se vyznati, odebrali se lékaři s ředitelem Vašátým, jenž klíče od pokladny měl u sebe, do vedlejšího pokoje, otevřeli pokladnu, prohlédli ji povrchně, ale od dalšího pátrání upustili z té přčiny, poněvadž lékaři seznali, že vlastně jim nepřislúší po testamentu pátrati.

Později hledali právníci i dědičný testament, odtrhli i desku od wertheimky ale — nenašli nic podnes! A povídá se, že Vašátý odkázal vše útelum národním!! Sensační to událost je? — Dědiční budou se o jmění dráti, národ pohoří. Dojde k soudu. Ale najde-li se potom závět? Není to sarkastické.

Pohřeb dr. Vašátého konal se dne 9. září na Král. Vinohradech za obrovské účasti lidu a všech zvláště poslaneckých kruhů.

Droby.

Dr. Slavík, autor návrhu o všeobecném právu hlasovacím v Rakousku poděkoval se z mandátu na říšskou radu za Jindř. Hradeckou skupštinu měst. To proto, že návrh jeho odložen a nemá nádeje na "život." Nová volba bude tento měsíc.

Pamětní deska dr. Jul. Grégrovi bude odhalena v jeho rodišti v Březhradě u Králové Hradce 2. října.

Starobylý ráz Prahy stále mizí. Staré památky se bourají, činžáky staví. A marné protesty, aby byla stará Praha zachována.

Pohoda stále suchá. Teplota nezvýšila až do 12. září. . . . Včera spadl déšť, ochladilo se, ale dnes už zase horko. . . . Než pro dnešek dosti.

Příště ostatek. Pozdrav! — ica.

Vzrůst našeho vývozu.

Vpád do cizích trhů továrny této země nabývá stále větších rozměrů. Číslice pokladniční statistické kanceláře vykazují, že červencový vývoz zhotovených výrobků byl větší, nežli v kterémkoli červenci v historii země a tvořil větší procento úhrnného vývozu, nežli v kterémkoli předcházejícím roce neb měsíci. Vývoz tovarů za nšestic ten byl \$25,983,116 a tvořil 36.97 procent veškerého vývozu. Porovnáván s dobou před deseti léty, vývoz tovarů se zdvojnásobil a procento, které tvoří z celkového vývozu se téměř také zdvojnásobilo. V červenci 1883 úhrnný vývoz tovarů byl pouze \$11,559,606, čili méně než polovička onoho z 1898; a tvořily pouze 26.27 procent celkového vývozu proti 36.47 proc. v červenci 1898.

Pokrok, jaký tovarní zájmy činí v poměru celkového vývozního obchodu je velmi významný. V červenci 1890 poskytl 24.2 procent celkového vývozu; v červenci 1895, 31.38 procent; v červenci 1896, 32.80 procent; v červenci 1897, 33.78 procent; v červenci 1898, 36.47 procent. Vývoz tovarů v červenci 1897 byl dvojnásobný toho před deseti léty a přece červenc 1898 vykazuje přírůstek více než 10 procent nad červenc 1897.

Přírůstek ve vývozních tovarech křlí se téměř na všechny důležité průmyslové zájmy v zemi. Výrost hospodářských strojů vzrostl téměř o 50 procent v červenci 1898 nad červenc 1897. Velká Británie koupila od nás téměř dvakrát tolik v tomto oboru v červenci přítomného roku, nežli v červenci 1897; Británie Severní Ameri

ka své koupě v tomto oboru o 50 procent; Francie zdvojnásobila své koupě, jakož i Argentina a ostatní Jiho-americké země, kdežto britická Australasie nakoupila o 50 procent více.

Náš vývoz kár a kočárů v červenci 1898 byl více než o 33 procent větší, nežli v červenci minulého roku; vývoz v tomto oboru do Velké Británie byl o 50 procent větší, nežli před rokem; kdežto Afrika téměř zdvojnásobila své nakupování potřeb tohoto druhu a Argentina stoupla s \$2,050 v červenci 1897 na \$145,063 v červenci 1898 a ostatní Jiho americké země též o hodně více nakupovaly.

Vývoz mědi v červenci 1898 byl \$3,267,946 v hodnotě proti \$2,963,577 v červenci 1897; hlavní přírůstek byl ve Francii, Německu, britické Sev. Americe a Mexiku.

Naši bavlnářští továrníci učinili v červenci mnohem lepší pokrok, nežli na počátku kalendářního roku. Vývoz bavlněných látek v červenci 1898 obnášel 37,474,071 yardů proti 28,685,165 yardům v červenci 1897. Do Velké Británie vývoz bavlněných látek vzrostl téměř o 20,000 yardů, do ostatních evropských zemí 20,000 yardů, do britické Severní Ameriky 400,000 yardů, do Jižní Ameriky 220,000 yardů, do britické Východní Indie 110,000 yardů, do Afriky 470,000 yardů a do Číny přes 6,000,000 yardů. Celkový vývoz bavlněných látek za měsíc činil \$2,203,032 v hodnotě proti \$1,732,027 v červenci 1897.

Vývoz železa a oceli vykazuje podivuhodný přírůstek; byl totiž za měsíc července 1898, \$7,012,977 proti \$4,918,107 v červenci minulého roku. Velká Británie zvýšila svoji spotřebu našich železých strojů téměř o 50 procent u porovnání s červencem minulého roku; Mexiko téměř zdvojnásobilo své zakázky železých strojů; Brazílie zvýšila své o 75 procent a vývoz tohoto předmětu do Afriky byl dvojnásobný v červenci 1898, nežli v červenci 1897. Mže a ocelové tyče, mimo drátěné stouply s 2,726,383 liber v červenci roku 1897 na 4,522,961 liber v červenci 1898; drát stoupl s 8,120,424 liber v červenci 1897 na 16,217,144 liber v červenci 1898; ocelové pláty a desky stouply se 725,514 liber v červenci 1897 na 9,962,574 liber v červenci 1898; lokomotivy stouply se \$167,938 v červenci 1897 na \$635,766 v červenci 1898; železné hřebky s 5,538,212 liber v červenci 1897 na 7,363,262 liber v červenci 1898 a drátěné hřebky s 1,961,511 liber v červenci 1897 na 4,390,096 liber v červenci 1898.

Následující tabulka vyazuje celkovou hodnotu vývozu tovarů v červenci každého roku během posledních deseti let, rovněž procento, jaké tovary tvořily celkového vývozu v každém měsíci zmíněném:

Table with 4 columns: Měsíc, Rok, Výv. tovarů, Proc. cel. v. It lists data for various months from 1888 to 1898.

Následující tabulka vyazuje vývoz hlavnějších výrobků v červenci 1898 u porovnání s červencem 1897:

Table with 2 columns: Předmět, Červenc: 1897, Červenc: 1898. Lists various goods and their export values for the two years.

Chraňte se chladného nočního vzduchu a vyhnete se neuralgickým bolestem. St. Jacobs Oil pak neuralgické bolesti hojí, ať si přivoďte jakéhokoliv.

Léto přichází, navštivte Omaha Slovo Repair Works 1207 Douglas ul.

O. D. Kiplinger, na rohu 1316 a Farnam,

doutník, tabáku

Jediná dráha do Chicago, která cestujícím poskytuje každodenní vlaky a jzdu do Chicago za světla denního, jest North Western dráha. Vlak vyjíždí z Omaha v 6:40 ráno a přijíždí v 8:15 večer téhož dne do Chicago. Vlak tento jest v popředí doby nynější a jest u cestujících obecně velmi oblíbený. Jiné rychlovlaky vyjíždí každodenně do Chicago v 4:55 a v 6:55 večer. Cestovní lístky můžete obdržeti na Farnam ulici v čísle 1401, v městské písařské dráhy "The North Western Line"

JOSEF SLÁMA zařídil skvostný HOSTINEC v čísle 612 Jižní 18. ulice.

Výtečný Metzův ležák, pravá Korbelova vína, pravý francouzský cognac, znamenitá stará whisky, jakož i pravě importovaná slivovice a doutníky ve větší zásobě, nežli kdekoli jinde. nr-11

PIERCE HOTEL

Český Hotel a příští domov všech Čechů do Omahy zavítavších. 1820 Pierce ul., mezi 13. a 14. ulicí — V ČESKÉ PRAZE.

Novomodně zařízený a všim pohodlím opatřený. — Česká kuchyně. Ceny mírné. FRANCIS DIVIŠOVA, majitelka.

Český hostinec a restaurant . . . na výstavišti.

Návštěvníkům výstavy odporu čuji svůj skvostně zařízený český hostinec a restauraci

"PRAHU", vedle Streets of Cairo. 3m Karel H. Stiller.

Omaha Brewing Association . . . PARK . . . roh Sherman Avenue a Clark ulice.

Hudba každý večer a každou sobotu celé odpoledne. Rodiny active zve Jos. Klepetka, říditel.

Krajané navštívíviši Omahu ne měli by opomenouti navštíviti . . . hostinec.

roh 616 a Pacific ul. (pouze blok a při východní od nádraží.) řízený P. A. KRÉCKEM.

Výtečný Omahský ležák, dobrá vína, doutníky atd. nalezou tu hosté v hojně zásobě a mimo toho jsou v hostinci tomtoto bezpečni.

NAVŠTÍVÍTE OMAHU? Jestli ano, nezapomněte se zastaviti ve skvostně zařízeném hostinci a hotelu J. ONDRÁČKA v čísle 1282 Jižní 18. ulice.

Mimo výtečné lihoviny a doutníky obdržíte tu veškeré pohodlí, jako v každém hotelu právě třídy. Jistá přípravená jsou ile zplněno českého i amerického. Hostům z venkova stáje se zvláštní pozornost a podobného pohodlí jako u "Johna" nevážná úleže. Pijete dobré pivo? Jestli ano, zajděte si na sklenici výtečného st. louiského ležáku k majiteli Národní Síně J. Havlíčkovi na rohu 13. a William ul.

Mimo výtečného ležáku, naleznete u něj vždy hojnou zásobu lihovin, Korbelova vína, jemných doutníků atd. Při ruce dobrý zákusek. Každého s účtou zve, Josef Havlíček.

Výstavku Union Pacific dráhy, umístěnou v budově dopravní, neměl by nikdo opomenout si prohlédnouti. Fotografie proslulé káry věhlasného našeho presidenta Lincoln-a můžete obdržeti zdarma od prodávatele cestovních lístků v městské písařské dráhy Union Pacific, Farnam ul., č. 1302. 9111

Předpísačce na Knihovnu Amerického penze \$1.00 ročně.